

je vrlo bil je veliko er nekaj drugim in sreče pripeljal „fuč“. olitiko? za svoj svetnim ručarčke tako „pohujšali.“ Morda doživimo da pričnejo kaplani štrajkati in potem bo ljubljene si kom v o trdni onik je nveč za tedaj, v lovcev k Marko ga repa Marko da veli- jati na rat. 14 enujejo iznovali enšaku. Marko morala ozdrav! di pravi tkim ni pogнал bi dete nebeš- župnik seveda c. so se je od- pesedico obil je dogovor, o je res i toliko

okraj- tr. gla- feld. V Müller- tomisar Attems. sterstvo menjuje ej „Bi-). cembra (nsk). 13 ču, 11 „per nico in

galan- nje. držala adaj 37 6 sho- je po- dki so- 4. Iz- i. s.: Koller, ekser- Wirth, Korn- zdrav- kel. vinaka oskrb- 90 hl er itd.) krasna

dobila skofigi ke vo- adnjaki

Slaparstvo. Razne osebe na Štajerskem so bile zopet pisma, v katerih jim obljubuje neki anski jetnik veliko denarja, ako rešijo o 800.000, katero ima nekeje „skrito“. To je navadna sleparija in opozarjamo lahkoverneže, da se ne vadejo na te lopovske limanice.

Čuden „štrajk.“ Iz okolice Zagorja ob Savi poročajo, da so prišli 3 mežnarji „štrajkati“. In zahteva košnjo okoli cerkve in nekaj npiirja, druga dva tudi ednake stvari. Sakra- ka, gotovo so „hudobni“ knapi te pohlevne narčke tako „pohujšali.“ Morda doživimo da pričnejo kaplani štrajkati in potem bo ljubljene si kom v o trdni onik je nveč za tedaj, v lovcev k Marko ga repa Marko da veli- jati na rat. 14 enujejo iznovali enšaku. Marko morala ozdrav! di pravi tkim ni pogнал bi dete nebeš- župnik seveda c. so se je od- pesedico obil je dogovor, o je res i toliko

okraj- tr. gla- feld. V Müller- tomisar Attems. sterstvo menjuje ej „Bi-). cembra (nsk). 13 ču, 11 „per nico in

galan- nje. držala adaj 37 6 sho- je po- dki so- 4. Iz- i. s.: Koller, ekser- Wirth, Korn- zdrav- kel. vinaka oskrb- 90 hl er itd.) krasna

dobila skofigi ke vo- adnjaki

Novo klanico v Slov. Bistrici so otvorili t. m. Stavbo je izvršil g. Nassinbeni. Pre- latstvo je splošno veselo in zadovoljno. Darilo. Cesar je podaril prostovolni požarni mbi v Sv. Duhu-Loče 200 kron iz lastnih stestev. Ali je treba? V celjski okolici je umrl t. m. Kuder. Zapustil je lepo posestvo in 100 K gotovine. Sam se ni privoščil niti za pivo, štedil in hranil je, dokler mu ni gala usoda nit življenja. Ali je treba? „Sraka“. V Slov. Bistrici so aretirali ku- lico Rozo Ratz radi različnih tatvin. Mislila je ravno popihati. Ogenj na progi. Ko se je peljal 20. t. m. prvi vlak skozi postajo Sv. Jurij pri Celju, zil je čuvaj, da se kadi iz vagona. Ostavil vlak. Dotični vagon je bil naložen z juto in ni dal več rešiti. Čuvaju gre hvala, da se ni petila večja nesreča. Rudarska nesreča. V Statnu pri Wiesu je ozil „kmet“ nekega knapa in mu zlomil ro. Orožniki so odpeljali iz Ciganc pod Var- gom Terezo Dro-g; obdolžena je požiga. Samomor v cerkvi. 21. t. je padla v mari- ski frančiškanski cerkvi natakarcica Marija rošec v omedlevico. Izkazalo se je, da se je trupila. Zdravniki so je rešili. To je že tretji kus samomora te ženske. Grozna nesreča. Vlak je porozil med po- joma Niklasdorf in Bruck užitkarja Urbana la. Mož je hotel pod vlakom čez progo; ali ovlak je bil hitrejši in mu je odtrgal obe gi ter zmučkal glavo; mrliča je vlekel vlak eno postajo naprej. Mrliča, okoli 16 letnega dekleta so poteg- i pri Ljutomeru iz Mare. Kdor kaj ve, naj se asi. Premrzla Drava. 20. t. je pil viničar Ferk Mariboru malo čez žejo. Nakrat mu pride nomor na misel. Čez most ni hotel skočiti v avo, ker je bilo previsoko. Zato je šel raje obrežja v vodo. A ko mu je prišla voda do si, je čutil, da je Drava mrzla in šel je nazaj. „Medvedi in tigri me zasledujejo in eksplo- al bodem“, — tako je dejal neki Kovač iz gaškega okraja na mestni stražnici v Mari- ou. Mož je zblaznel; bil je dvakrat v blaznici.

Iz Koroškega.

Mi gremo naprej! Poročali smo pred krat- n, da smo dobili na enem dnevu iz par ob- držala i okoli Borovelj sto in enega novih naroč- kov. Zljaj smo dobili zopet iz ene same ob- de (namreč iz sv. Marjete pri Borovljah) na em dnevu 40 novih naročnikov, iz par dru- občin pa 39 novih naročnikov. Posamezne ve naročnike niti ne štejemo. Živio! Mi smo naprej!

Delirij . . . V poročilu o shodu v Podsin- asi, na katerem so prijeli naprednjaki par šklih hujskačev za dolga ušesa, piše „Mir“ alg članek. Odgovarjali ne bomo, kajti iz anka govori — delirij. Le par psovk bodi pri- kl. „Mir“ piše m. dr. te-le „cvetke“; „opi- vani nemčurski razbojniki“, „krvolodnost“, „latanci“, „huronsko vpitje“, itd. itd. . . In vse zato, ker se kmetje v Podsinjvasi ne ste hujskati od kranjskih paglavcev! Torej, prednjaki koroški, zapomnite si: „Mir“ vas uje „nemčurske razbojnice“ in „opijanene ačane“!!! Sicer pa si ne vzemite to k- pa. „Mir“ gre zdaj v Ljubljano in tam bodo egove psovke še zrasle in njegovo pisarjenje de pričalo o deliriju, kateremu so podvrženi lhovniški in posvetni prvaški hujskači na oškem . . . Boleti nas to ne sme, kajti ta

„spufani“ list prenapetih tarjev ne bode niko- mur škodoval.

Odlikovanje. C. kr. dvorni izdelovatelj orožja g. Peter Wernig v Borovljah je dobil na jubilejski razstavi v Bukaresti zlato medaljo. Ta visoka odlika povzdignila bo dobro ime boroveljske industrije orožja v širnih krogih.

Zastrupljeni so bili s strupenimi plini v tovarni ogljenega kiskea (Kohlensäure) v Ce- lovcu 3 delavci; 2 delavca so rešili, ključar Marhet pa je umrl.

V Vrbskem jezeru je utonil 18. t. pri Lo- reto neki deklet; predaleč se je upal po ledu, ki se je udril.

Samomor. Lesni delavec Oberauner v Spi- talu je skočil 14. t. v vodo, ali prijatelji so ga rešili. Dva dni pozneje pa se je obesil v gozdu.

Utonil je v Vrbskem jezeru hišnik baron Walterkirchenove vile; peljal se je po ledu, ki pa še ni bil dovolj močan.

Požar v Sp. Rožu. V noči na 28. t. je pogorela p. d. „Helferjeva“ hiša gosp. J. Singer na Strugi. Iskre iz dimnika so zanesle ogenj. Požarne brambe iz Kaplje, Kožentavre in Svetnevasi so jako težko delale, ker je bila mrzlo, da je kar škripalo in je voda pri delu zmrznila. Sneg, ki pokriva vse postrešje, je obvaril, da niso tudi gospodarska poslopja pogorela. Škode je nad 2000 kron.

Iz črnega brloga. Župnik Konaš in Ren- gersdorfa na Koroškem je tožil odgovornega urednika naprednega lista „Freie Stimmen.“ Urednik se pa tega ni prestrašil, temveč je po- nudit pred sodnijo dokaz resnice, da je dotični fajmošter „materjelo“ izrabljaj starega, boga- tega kmeta. Tega dokaza se je župnik ustrašil in potegnil je tožbo nazaj. No, klerikalni listi, ali ne bode te svojim čitateljem povedali?

Po svetu.

Klerikalni poslanci. Kako izobražene po- slance imajo klerikalci, kaže sledeči slučaj: Mo- ravski klerikalni poslanec Vesely je obolel. V njegovi vasi pa živi stara babura, ki bajje copra. Ta babura je Veselyju „svetovala“, naj se kopleje v ledeni vodi. Mož je to res storil in se tako temeljito „ozdravil“, da ne bode nikdar več zdravil potreboval; umrl je namreč. Šnops in klerikalizem, babjeverje in klerikalizem, duševno siromaštvo in klerikalizem, to spada vse skupaj.

Velikanski potres. Mesto Kingston na otoku Jamajka je te dni velikanski potres uničil. Vso mesto je razrušeno. Poslopja so skoraj brez- jemno podrti. Prebivalstvo, večinoma zamorsko, je kar zbesnelo. Zamorci so splošno mislili, da je prišel sodni dan. Pričeli so ropati in vojaštvo jih je moralo prepoditi. Na raznih krajih mesta je pričelo goreti; celi trgovski in pristanski okraj je pogorel. Cerkev so izginile, gledališča ni več. Potres je bajje napravil za 110 miljo- nev kron škode. Število mrtvih znaša od 500 do 1000. število takih, ki so brez stanovanja, pa 90.000.

Zopet podraženje užigalic. Avstrijski fabri- kantje užigalic so že zopet zvišali ceno švedskih užigalic (za 6 kren pri 1000 zavojih) in na- vadnih žvepljen (za 10 vin. pri zavoju a 50. škatljami). Mala trgovina bo vsled tega zvišanja hudo prizadeta.

Župnik — tat. Na colninskem uradu v Castellomare del Golfo (Italija) je prišel te dni katoliški župnik Tranchida, da bi se potrdilo zdravstveno spričevalo za njegovo kravo. Urad- niki pa so izpoznali, da je bilo to spričevalo ponarejeno. Vsled tega so pobožnega moža po- licaji prijeli. Potem se je izvedelo, da je župnik član roparske družbe „Maffia“ in da je znan kot živinski tat. Zdaj sedi in premišljuje o nauku: „Ne poteguj se za tujo lastnino!“

Trdovratni samomoriec. Postopač Dolna na Dunaju se je poskusil pred par dnevi živ- ljenje vzeti. To je njegov 31. poskus samo- mora. 31 krat se je postopač že zastrupil, ali vedno je vzel tako malo strupa, da je ostal na tej solzni zemljici.

Poginjene muhe se dandanes dobro plaču- jejo. Vsako leto pridejo v velikanskih sodcih v London in se nakupujejo za hišne ptice in zlate ribice. V Braziliji jih lovijo ribiči v mrežah. Kilo teh muh plačajo Angleži s 3 kronami.

Oropani klošter. Iz kloštra „črnih sester“

v Rupplmondu so odnesli roparji 80.000 fran- kov v vrednostih papirjih. Doslej niso prijeli no- benega roparja.

Barka v ognju. Na parniku „Lindholmen“, ki je vozil proti Illirfonu, je nastal ogenj. Ker niso mogli ognja pogasiti, obrnili so parnik v pristan Listor. Več oseb je zgorelo.

Velik požar. 3. t. so zgoreli velikanski ma- gacini pri arzenalu v Portsmouthu (Am.) Škode je čez ¼ mil. funtov sterlinga.

Ljubi „Štajerci“! Iz Dolenjskega poročajo sledečo povestico: Za novo leto je čestital župnik neke tamošnje fare mrtvaškemu ogledu tako-le „Tudi jaz Vam želim srečo. Da bi vam bilo privoščeno, ogledati vsak dan štiri mrličje; potem bode te kaj zaslužili. . . Ne vemo, kakšne obraze so napravili farani k tej čestitki. Pač res, — kšeft je kšeft. . .

Vera in klerikalstvo.

(Nadeljevanje in konec)

Religija in klerikalizem.

Neverjetno je skoraj, da je še vedno toliko drugače čisto pametnih kmetov in meščanov, ki ne morejo izpoznati temeljne razlike med tema dvema pojmom. V drugih deželah so sicer državljani v tem oziru veliko izobraženejši in v svojem političnem mišljenju veliko samostojnejši. Celo na Tirolskem že razume prebivalstvo čisto dobro, da nista pojma religije (ver- stva) in klerikalnega prepričanja eno in isto. In vendar trdijo politikujoči duhovni vedno, da so uresničeni klerikalna stranka, klerikalna društva, klerikalne blagajne in posojilnice, klerikalni listi in vse druge kleri- kalne uredbe le za varstvo vere in povzdigo krščanstva. Ravno nasprotno je res! Vedno surovo vpitje n. p. v klerikalnih časnikih pač ne pospešuje krščansko pohlevnost in medsebojno ljubezen.

Vse te imenovane klerikalne nredbe pač ne vgljobijo versko čustvo; služijo le in edino le za- sigurjenju posvetne nadvlade klerikalne stranke. To vedo politični voditelji te stranke tako dobro kakor mi, le povedati tega nočejo. Politčna moč nima z vero ničesar opraviti, kajti vera, kakorjeto učil Kristus, sploh ni vprašanje moči: to je stvar srca, ne pa stvar pesti. Z nasiljem se vzgaja k večjem hinavce in lažnike, nikdar pa ne vernike. Ako storijo duhovni svojo stan- novsko dolžnost, ako vedno lepe nauke evan- gelija ne samo pridgujejo, temveč z vsem svojim delom tudi izpolnjujejo, potem bodo postali med ljudstvom tako spoštovani in priljubljeni, da bi se vsako sovraštvo na tej ljudski ljubezni razbilo.

Ali duhovni, ki čutijo nesebično ljubezen za ljudstvo in ki delujejo v svojih občinah v duhu evan- gelija, ti duhovni pač ne potrebujejo pomožnih političnih sredstev nasilja. Kristus sam ni imel posvetne moči in njegovi apostoljini so bili revni ribiči; brez posvetne moči so si pridobili srca celega človeštva edino vsled resničnosti svojih besed, vsled svetega navdušenja in vsled nepre- magljivosti lepih nankov krščanstva. Kako grdo, surovo in nekrščansko z ozirom na prve pristaše Kristove izgledajo gotovi župniki po deželi, ki pridgujejo eno nedeljo o „slabih“ časnikih, drugo o naprednjakih, tretjo o razporoki itd. Vbogo ljudstvo! Ni čuda, ako izgubi pri taki hrani svojo versko čustvo in ako se vprašajo ljudje pri takem omadeževanju božjega hrama ter prižnice, je-li misli pridgar sam pošteno o veri in je-li mu ni morda poslaniški sedež več vreden nego nauki evangelja. In vsakdo čuti, da politika ne spada na prižnico, vsak- do vè, da Kristova beseda ne po- trebuje podpore s praznimi kle- rikalnimi besedami.

Pravilno besedo

o razmerju med vero in klerikalstvom je po- vedal nadvojvoda Rainer. Ta častivredni član naše cesarske družine je dejal: „Jaz sem veliko preveč veren, da bi bil kle- rikalen!“ Pravilnejše ne moremo označiti to razmerje. Kdor ima resnično vero, ne bode zlorabljal svoje ali pa versko čustvo bližnjega v politične namene. Globoko obžalovati je, da se ravno duhovni v tem oziru daleč pozabijo, da oznanjujejo politične gostilniške pogovore raz prižnice, da psujejo čez napredne liste, da agi- tarijo za volitve, itd. M.sleči človek bode tako mislil, kakor je povedal nadvojvoda: „Jaz sem veliko preveč veren, da bi bil klerikalen.“

